ROULE KOULOURI

ATHÈNES, GRÈCE

>>> Cette version librement adaptée de Roule Galette a été écrite et illustrée par **Stéphanie Guillot** et sa classe de moyenne section de l'école maternelle Franco-Hellénique E.M.E.D.O.F.

>>> Vous trouverez le livre audio ici.

Elle est publiée sur le blog de **la P'tite école du FLE** avec d'autres différentes versions du monte entier à destination des enfants apprenants le Français Langue Etrangère
>>> http://laptiteecoledufle.com/roule-galette-versions-fle

Tu souhaites participer à ce projet collaboratif?
Envoie-moi ta version à contact@laptiteecoledufle.com

TOUS DROITS RÉSERVÉS © 2021

ΤΟ ΚΟΥΛΟΥΡΙ ΠΟΥ ΚΥΛΑΕΙ

Chapitre 1:

L’Acropole

Cette petite histoire se passe à Athènes. Athènes est la plus grande ville de Grèce, c’est la capitale. À Athènes, il y a la mer. Au milieu d’Athènes, se trouve la colline de l'Acropole. Tout en haut de cette colline, il y a un temple tout cassé car il est très vieux. On l’appelle le Parthénon. C’était le temple d'Athéna, une déesse de la mythologie grecque.

Αυτή η μικρή ιστορία λαμβάνει χώρα στην Αθήνα. Η Αθήνα είναι η πιό μεγάλη πόλη της Ελλάδας και η πρωτεύουσά της. Πολύ κοντά στην Αθήνα υπάρχει θάλασσα. Στο κέντρο της Αθήνας υπάρχει ο βράχος της Ακρόπολης. Στην κορυφή του βράχου υπάρχει ένας πολύ παλιός ναός , αρκετά όμως φθαρμένος γιατί είναι αρχαίος. Το όνομά του είναι Παρθενώνας. Ο Ναός του Παρθενώνα είναι αφιερωμένος στην Θεά Αθηνά, σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία.

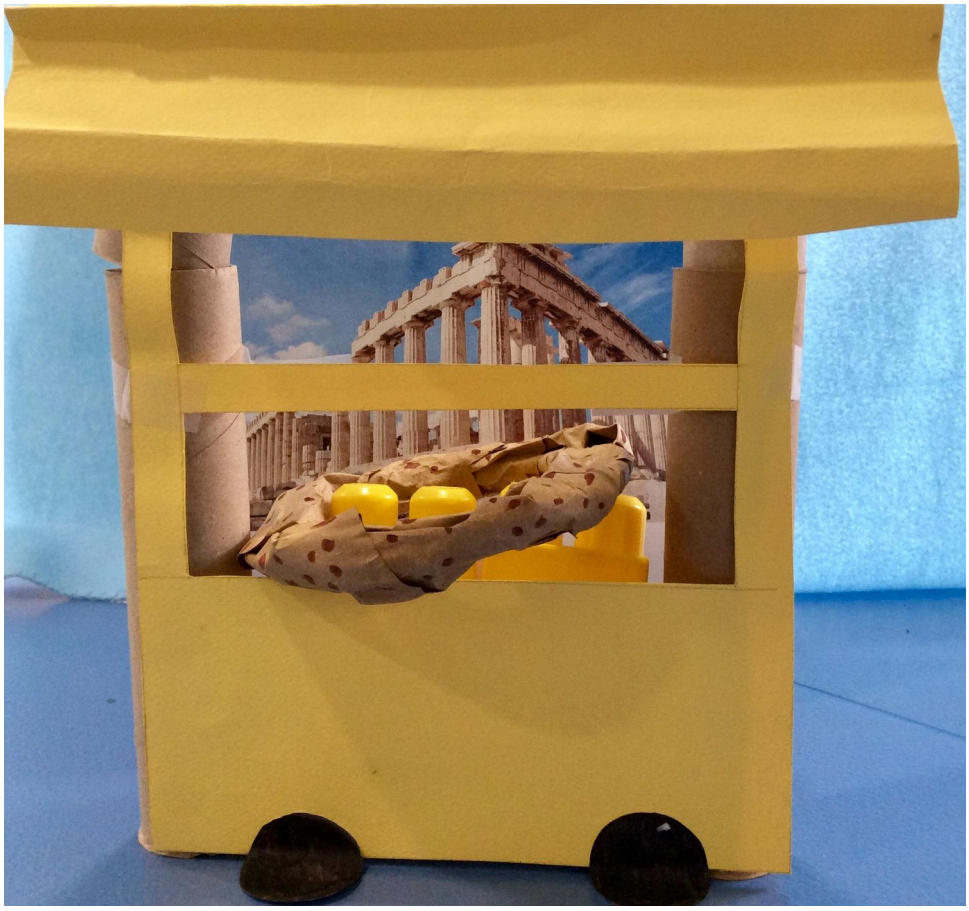

Tous les matins, monsieur Yorgos monte en direction de l’Acropole pour vendre ses Koulouris qu’il a préparés toute la nuit. Les koulouris sont des petits pains ronds que l’on fait avec du blé et des graines de sésame et que l'on met au four pour qu'ils deviennent dorés.

Tous les matins, monsieur Yorgos prend son chariot, cette grande boîte jaune avec deux roues de chaque côté, le remplit de Koulouris et monte vendre ses petits pains tout en haut de la colline. De là on voit toute la ville mais surtout on peut voir la mer et des bateaux…

Κάθε πρωί ο Κύριος Γιώργος ανεβαίνει μέχρι την Ακρόπολη για να πουλήσει τα ζεστά Κουλούρια του, που ετοιμάζει όλη τη νύχτα. Τα κουλούρια είναι μικρά και στρογγυλά , φτιαγμένα με σιτάρι και σουσάμι. Ψήνονται στο φούρνο μεχρι να αποκτήσουν ένα ωραίο, ζωντανό και χρυσαφί χρώμα.

Κάθε πρωί ο Κύριος Γιώργος παίρνει το κίτρινο καροτσάκι του, με ρόδες σε κάθε μεριά, το γεμίζει κουλούρια και ανεβαίνει για να τα πουλήσει μέχρι το βράχο της Ακρόπολης. Από εκεί ψηλά βλέπει κανείς όλη την πόλη αλλα ακόμα και την θάλασσα και τα καράβια...

Ce matin, sur le chariot, il y a un joli petit koulouri, tout rond et tout doré qui regarde autour de lui et qui soudain, découvre la mer. Comme il en a assez d'attendre, et qu'il a très envie de voir la mer de plus près, le petit koulouri saute du chariot et commence à rouler, rouler en bas de la colline.

Ένα πρωινό, μέσα στο καροτσάκι, υπήρχε ένα όμορφο κουλούρι, ολοστρόγγυλο και χρυσαφένιο, κοιτάζει γύρω του και παρατήρησε από μακριά τη θάλασσα. Του τράβηξε τόσο πολύ το ενδιαφέρον που θέλησε να τη δει απο κοντά. Το μικρό Κουλούρι λοιπόν πήδηξε από το καρότσι και ξεκίνησε να κυλάει και να κυλάει μέχρι το τέλος του βράχου..

Chapitre 2:

Plaka

Tout à coup, le koulouri arrive à Plaka, dans une ruelle pleine de couleurs et de cafés. Plaka est le quartier le plus vieux d'Athènes et il se trouve juste en bas de la colline de l'Acropole.

Ξαφνικά το κουλούρι φτάνει στην Πλάκα, βρίσκεται σε ένα δρομάκι γεμάτο χρώματα, λουλούδια και καφετέριες. Η Πλακα είναι η πιο παλιά γειτονιά της Αθήνας και βρίσκεται ακριβώς κάτω από την Ακρόπολη.

Un chat regarde le koulouri.

- Mais qui es-tu? demande le chat
- Koulouri chante sa petite chanson: “Je suis koulouri koulouri, je suis fait avec le blé ramassé à E.M.E.D.O.F, on m’a mise dans un chariot mais je voulais voir la mer” (air de roule galette).
- La mer? Mais c’est très très loin dit le chat
- Très très loin? demande le koulouri
- Tu dois descendre cette petite rue. Trouve la place avec les gardes…dit le chat en s’approchant pour manger le koulouri!
- Mais le koulouri commence à rouler, rouler...

Μία γάτα το κοιτάζει.

- Ποιος είσαι εσύ; Ρώτησε η γάτα.
- Το Κουλούρι τότε τραγουδάει το τραγουδάκι του: ‘’ Είμαι το Κουλούρι, Κουλούρι, φτιάχτηκα από σιτάρι, μαζεμένο στο E.M.E.D.O.F με έβαλαν σε καροτσάκι αλλα ήθελα να δω την θάλασσα’’ (στο ρυθμο του roule galette)
- Τη θάλασσα; Μα είναι πολύ μακριά, είπε η γάτα
- Πολύ πολύ μακριά; Ρωτάει το Κουλούρι
- Πρέπει να κατέβεις αυτόν τον μικρό δρόμο και να βρείς την πλατεία με τους Τσολιάδες...είπε η γάτα πλησιάζοντας για να φάει το Κουλούρι!
- Αλλα το Κουλούρι ξεκινάει να κυλάει και να κυλάει...

Chapitre 3:

Syntagma

Tout à coup le koulouri se retrouve sur une place, avec des gardes qui portent de drôles d'uniformes. Ce sont les Evzones qui gardent le parlement à Syntagma.

Ως που βρέθηκε σε μία πλατεία με Τσολιάδες που του έκανε εντύπωση η αστεία φορεσιά τους.

Le koulouri s’approche mais le garde ne parle pas, il ne sourit pas, il ne regarde même pas Koulouri.

Το Κουλούρι πλησίασε αλλά ο Τσολιάς δεν του απάντησε, δεν χαμογέλασε ούτε καν κοίταξε το Κουλούρι.

Un chien arrive doucement.

- Mais qui es-tu? demande le chien
- Koulouri chante sa petite chanson: “Je suis koulouri koulouri, je suis fait avec le blé ramassé à E.M.E.D.O.F, on m’a mis dans un chariot mais je voulais voir la mer” (air de roule galette).
- La mer? Mais c’est très loin dit le chien en s’approchant.
- Très loin? demande le koulouri
- Tu dois descendre cette grande rue. Trouve des grands bateaux et tu seras arrivé dit le chien en se léchant les babines, prêt à manger le koulouri

Ένας σκύλος το πλησίασε αργά, αργά.

- Ποιος είσαι εσύ; Ρώτησε ο σκύλος.
- Το Κουλούρι τότε ξεκίνησε να τραγουδάει το τραγουδάκι του: ‘’ Είμαι το Κουλούρι, το Κουλούρι, φτιάχτηκα από σιτάρι, μαζεμένο στο E.M.E.D.O.F με έβαλαν σε καροτσάκι αλλά ήθελα να δω την θάλασσα’’ (στο ρυθμο του roule galette).
- Τη θάλασσα; Μα είναι πολύ μακριά, είπει ο σκύλος.
- Πολύ πολύ μακριά; Ρωτάει το Κουλούρι.
- Πρέπει να κατέβεις αυτόν τον μεγάλο δρόμο και να βρείς τα τεράστια καράβια ...είπε ο σκύλος γλείφοντας τα χείλη του για να φάει το Κουλούρι!

Mais le koulouri commence à rouler, rouler... et traverse la ville.

Αλλα το Κουλούρι ξεκινάει να κυλάει και να κυλάει...και διασχίζει τη πόλη.

Chapitre 4:

Le port du Pirée: Destination finale!

Tout à coup, le koulouri arrive enfin face à la mer. Que c'est beau! pense koulouri qui est tellement heureux d'être enfin arrivé au port du Pirée.

- Mais qu'est ce que c'est? demande le koulouri en voyant quelque chose d'énorme.
- C'est un bateau, répond une petite voix.

Le koulouri regarde à droite, puis à gauche. Il ne voit personne.

- Je suis là dit la petite voix, dans l'eau.

Le koulouri regarde en bas, dans la mer et voit une toute petite tête.

Τότε ξαφνικά το Κουλούρι φτάνει μπροστά στη θάλασσα. Μα τι ωραία που είναι! Σκέφτηκε ευτυχισμένο που έφτασε επιτέλους.

- Τι είναι αυτό; Αναρωτήθηκε το κουλούρι καθώς παρατηρούσε κατι τεράστιο.
- Είναι ένα καράβι, απάντησε μία χαμηλή φωνή

Το Κουλούρι κοιτάζει δεξιά, έπειτα αριστερά αλλά δεν βλέπει κανέναν.

- Εδώ είμαι, λέει η φωνούλα, μέσα στο νερό.

Το Κουλούρι κοιτάζει το βυθό της θάλασσας και βλέπει ένα μικρό κεφαλάκι.

- Je suis la tortue Caretta Caretta et toi, qui es-tu? demande la tortue.

Le koulouri s'apprête à chanter sa chanson mais répond simplement:

- Je suis un koulouri.
- Mais d'où viens-tu? Lui demande la tortue Caretta Caretta
- Du chariot de monsieur Yorgos. J'ai roulé du haut de l'Acropole. J'ai rencontré un chat à Plaka qui voulait me manger. J'ai roulé, j'ai vu les gardes à Syntagma et j'ai rencontré un chien qui voulait me manger . J'ai roulé, j'ai roulé et je suis arrivé ici au port du Pirée.
- Pourquoi as-tu roulé aussi longtemps? demande la tortue.
- Car je voulais voir la mer, répond le koulouri.

- Είμαι η χελώνα Καρέτα καρέτα, εσύ; Ποιός είσαι; Ρωτάει η χελώνα.

Το Κουλούρι ετοιμάστηκε να τραγουδήσει το τραγούδι του αλλά τελικά μονάχα απάντησε.

- Είμαι ένα Κουλούρι.
- Και από πού έρχεσαι; Το ρώτησε η καρέτα καρέτα.
- Απο το καροτσάκι του Κύριου Γιώργου. Κύλησα από την Ακρόπολη, συνάντησα μια γάτα στην Πλάκα και συνέχισα να κυλάω. Είδα τους Τσολιάδες στην πλατεία Συντάγματος και συναντήθηκα με έναν σκύλο. Κύλησα, κύλησα ως πού έφτασα εδώ, στο λιμάνι του Πειραιά.
- Μα γιατί ήθελες να φτάσεις τόσο μακριά; Ρώτησε η χελώνα.
- Επειδή ήθελα να δώ τη θάλασσα. Απάντησε το Κουλούρι.

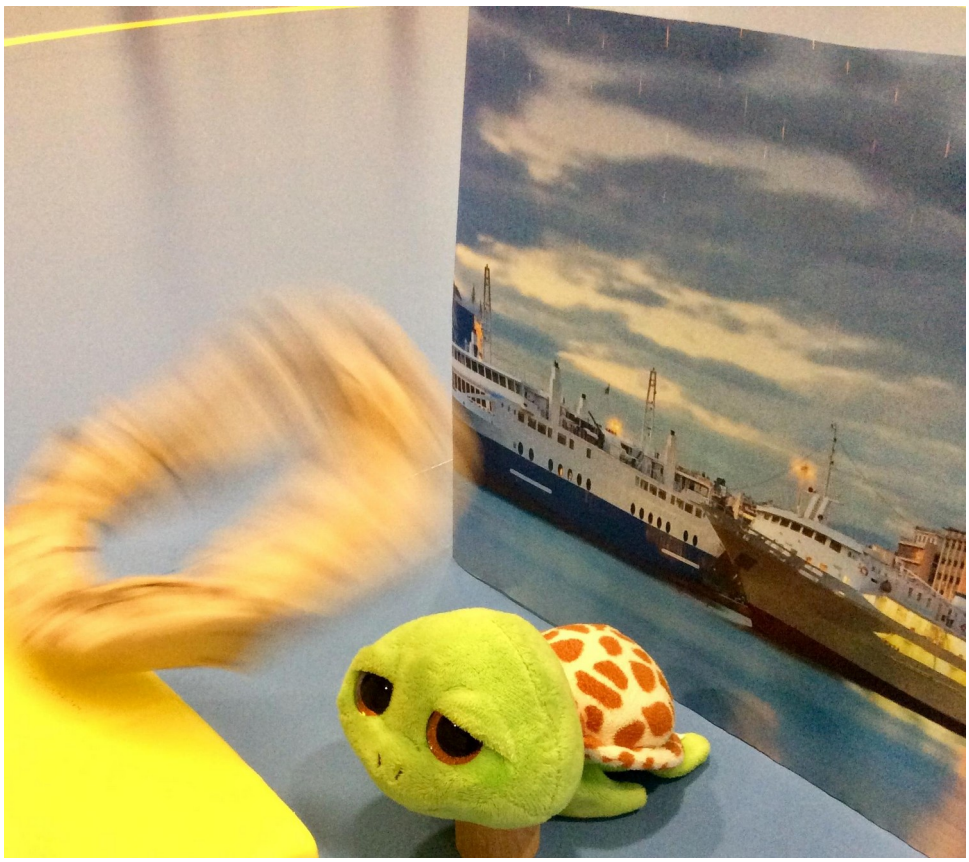

- Et tu ne veux pas voir où vont ces bateaux? Demande la tortue maligne
- Oh oui! dit le koulouri
- Alors approche toi un peu, tu les verras mieux...

- Δεν θέλεις λοιπόν να δείς που πάνε και τα καράβια; Ρώτησε η χελώνα πονηρά.
- Μα φυσικά! Είπε το Κουλούρι
- Πλησίασε τότε λίγο πιο κοντά, θα φαίνονται καλύτερα...

Mais PLOUF! le koulouri tombe à l’eau et HAM!... la tortue le mange.

Αλλά ΠΛΟΥΦ! το κουλούρι έπεσε στη θάλασσα και ΧΑΜ!... η χελώνα το έφαγε.

FIN

ΤΈΛΟΣ